

Zadeva C-881/19**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

4. december 2019

Predložitevno sodišče:

Krajský soud v Brně (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

25. oktober 2019

Tožeča stranka:

Tesco Stores ČR a.s.

Tožena stranka:

Ministrstvo za kmetijstvo

Predmet postopka v glavni stvari

Predmet postopka v glavni stvari je spor, v okviru katerega tožeča stranka izpodbija odločbo tožene stranke, da je tožeča stranka z uporabo izraza „čokoládový prášek“ (čokoladni prah) namesto izraza „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu) kot je določen v Direktivi 2000/36/ES¹, dala v promet živilo, ki je bilo nezadostno oziroma nepravilno označeno, s čimer je kršila veljavne nacionalne določbe.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba pravilo iz točke 2(a), del E, Priloge VII k Uredbi [1169/2011] razlagati tako, da se lahko v primeru, da gre za živilo, ki je namenjeno končnemu potrošniku v Češki republiki, sestavljena sestavina, navedena v točki 2(c), del A, Priloge I k Direktivi [2000/36/ES], med sestavinami proizvoda navede brez natančne navedbe njene sestave samo v primeru, da je ta sestavljena sestavina navedena popolnoma v skladu s češko različico Priloge I k Direktivi 2000/36/ES?

Navedene določbe prava EU

Člen 9(1)(b) in člen 18(1) in (4) Uredbe št. 1169/2011² ter točka (2)(a), del E, Priloge VII k tej uredbi

Člen 3(1) Direktive 2000/36/ES in točka 2(c), del A, Priloge I k tej direktivi

Navedene nacionalne določbe

V skladu s členom 11(2)(a), podtočka 3, zakona št. 110/1997³ mora nosilec živilske dejavnosti takoj vzeti iz obtoka živilo, ki je nezadostno ali nepravilno označeno.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Státní zemědělská a potravinářská inspekce (inspektorát v Brně) (državna kmetijska in živilska inšpekcija, inšpektorat v Brnu) je 27. maja 2016 odredil: (i) umik proizvodov⁴ tožeče stranke s trga, ker je opis njihovih sestavin vključeval pojem „čokoládový prášek“ (čokoladni prah) brez navedbe sestavin te sestavljene sestavine, kot to zahteva člen 9(1)(b) v povezavi s členom 18(1) in (4) Uredbe 1169/2011, in (ii) prepoved nadaljnjega dajanja teh proizvodov na trg.
- 2 Tožeča stranka je 1. junija 2016 vložila ugovor proti prej navedenim ukrepom, ki mu je državna kmetijska in živilska inšpekcija 6. junija 2016 najprej ugodila in preklicala te ukrepe. Potem pa je ústřední inspektorát Státní zemědělské a potravinářské inspekce (glavni inšpektorat državne kmetijske in živilske inšpekcije) z odločbo z dne 2. februarja 2017 spremenil to odločbo z dne 6. junija 2016 tako, da je zavrnil pritožbo tožeče stranke in ohranil v veljavi ukrepe z dne 27. maja 2016. Pritožba tožeče stranke zoper odločbo z dne 2. februarja 2017 je bila zavrnjena z odločbo tožene stranke z dne 21. aprila 2017.
- 3 Tožeča stranka je zoper odločbo tožene stranke z dne 21. aprila 2017 vložila tožbo pri Krajský soud v Brně (okrajno sodišče v Brnu, Češka republika), ki je bila s sodbo z dne 26. februarja 2019 zavrnjena. Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika) je na podlagi kasacijske pritožbe tožeče stranke s sodbo z dne 11. junija 2019 razveljavilo sodbo Krajský soud v Brně (okrajno sodišče v Brnu) z dne 26. februarja 2019 in zadevo vrnilo temu sodišču v nadaljnjo obravnavo.
- 4 V tej fazi postopka je Krajský soud v Brně (okrajno sodišče v Brnu) Sodišču Evropske unije predložilo prej navedeno vprašanje za predhodno odločanje. Čeprav je sodišče vezano na pravno stališče Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) meni, [med drugim na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije z dne 5. oktobra 2010, Elchinov, C-173/09, ECLI:EU:C:2010:581, in mnenja razširjenega senata Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) z dne 8. junija 2008, ki je bilo objavljeno pod številko 1723/2008 v Sbírnica rozhodnutí

Nejvyššího správního soudu (zbirka odločb vrhovnega upravnega sodišča)], da ta okoliščina ne preprečuje izvrševanja pravice iz člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 5 Tožena stranka navaja, da je v točki 2(c), del A, Priloge I k Direktivi 2000/36/EC naveden le pojem „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu) ne pa „čokoládový prášek“ (čokoladni prah), zato je treba v primeru tega drugega pojma vedno opisati katere sestavine vsebuje.
- 6 Tožeča stranka pa meni, da se izjema iz točke 2(a), del E, Priloge VII k Uredbi št. 1169/2011 uporablja tudi za „čokoládový prášek“ (čokoladni prah), ker ima ta formulacija enak pomen kot „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu) sinonime pa je treba vedno razlagati enako, da ne bi prišlo do pravne negotovosti. Poleg tega imajo vse jezikovne različice Direktive 2000/36 enako veljavo.

Pravno mnenje Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče)

- 7 Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) se strinja s tožečo stranko, da je mogoče namesto imena „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu) uporabiti tudi ime „čokoládový prášek“ (čokoladni prah). V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije so vse jezikovne različice pravnih aktov Unije enako zavezujoče (glej točko 18 sodbe Sodišča Evropske unije z dne 6. oktobra 1982, CILFIT/Ministero della Sanità, C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, točko 13 sodbe Sodišča Evropske unije z dne 19. aprila 2007, Profisa, C-63/06, ECLI:EU:C:2007:233, in točko 24 nedavne sodbe Sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2018, Česká pojišťovna, C- 287/17, ECLI:EU:C:2018:707). Zato je treba zavrniti stališče, da za označevanje izdelkov iz čokolade na ozemlju Češke republike nujno velja le češka različica Direktive 2000/36/ES, v drugih državah članica pa njihove nacionalne jezikovne različice.
- 8 Tako stališče je v nasprotju s prej navedeno sodno prakso in zlasti z načelom prostega pretoka blaga in samim smislom harmonizacije poimenovanja živil kot instrumentom notranjega trga. Direktiva 2000/36/ES je utemeljena prav na teh načelih (glej uvodno izjavo 8). V Evropski uniji so imena izdelkov iz čokolade v celoti harmonizirana (glej točki 29 in 45 sodbe Sodišča Evropske unije z dne 25. novembra 2010, Komisija/Italija, C-47/09, ECLI:EU:C:2010:714), namen te harmonizacije pa je, da se proizvajalcu ali dobavitelju izdelkov iz čokolade omogoči, da pri uvozu proizvoda iz ene države članice v drugo uporabi informacije, ki so že navedene na njegovem proizvodu v skladu z Direktivo 2000/36/ES in te informacije le prevede v jezik oziroma jezike, ki so razumljivi za potrošnike v državi članici, v kateri bodo ti proizvodi trženi.
- 9 Tožeča stranka je proizvode kupila od dobaviteljev ali proizvajalcev, ki so jih proizvedli bodisi v Nemčiji, kjer nemška različica direktive uporablja pojem

Schokoladenpulver, ali na Poljskem, kjer poljska različica direktive hkrati uporablja pojem *proszek czekoladowy* in *czekolada w proszku*. Tožeča stranka je dobesedno v češki jezik prevedla nemški ali poljski pojem kot „čokoládový prášek“ in ga uporabila na svojih proizvodih. Smisel harmonizacije poimenovanja izdelkov iz čokolade je ravno ta, da se lahko tako postopa.

- 10 V nasprotju s temi načeli je razlaga, da bi moral dobavitelj ali proizvajalec, preden bi začel v Češki republiki prodajati izdelke iz čokolade, proizvedene v drugi državi članici, poimenovanje sestavin proizvodov najprej uskladiti s češko jezikovno različico Direktive 2000/36/ES. Taka razlaga bi vzpostavila domnevo, da se na ozemlju Češke republike uporablja le češka različica direktive, torej da se tu uporablja neke vrste „češka Direktiva 2000/36/ES“ kar bi bilo v neposrednem nasprotju z namenom harmonizacije imen izdelkov in enake veljave jezikovnih različic direktive in bi vzpostavilo stanje pred vzpostavitvijo notranjega trga.
- 11 Zato se na splošno ni mogoče strinjati s stališčem, da posamezne jezikovne različice Priloge k Direktivi 2000/36/ES pomenijo zavezujoče označevanje živil za posamezne države članice. O takih zavezujočih jezikovnih različicah ne govori niti Uredba 1169/2011, ki v členu 15(1) zahteva le, da so obvezne informacije o živilih prikazane „v jeziku, ki ga potrošniki držav članic, v katerih se živilo trži, zlahka razumejo“. To daje tožeči stranki možnost uporabe nemškega ali poljskega imena sestavine uvoženega proizvoda, ki je skladno s pravom Unije in je le prevedeno v češčino.
- 12 Res je, da so v nekaterih državah članicah imena nekaterih živil uveljavljena in da bi prevod v druge jezike lahko potrošnike zavajal. V taki situaciji pa mora biti konkretni primer izrecno naveden v vseh jezikovnih različicah. V Uredbi 1169/2011 je taka možnost predvidena v členu 17(2) in (3). Direktiva 2000/36/ES tako možnost dopušča v zvezi s specifičnimi imeni nekaterih proizvodov v angleščini, ko v točki 4(d), del A, Priloge I prevzema nacionalno opredelitev pojma „milk chocolate“. Ta specifična nacionalna ureditev pa je omenjena v vseh jezikovnih različicah in ne le v angleški. Če bi se v Češki republiki lahko uporabljalo le ime „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu), na primer zato ker bi ime „čokoládový prášek“ (čokoladni prah) iz nekega razloga češkega potrošnika zavajalo, bi to moralo biti podobno urejeno.
- 13 Prej navedena sodba Sodišča Evropske unije z dne 14. junija 2017 v zadevi C-422/16 samo potrjuje to stališče. V uredbi št. 1308/2013⁵, na katero se je nanašala ta zadeva, je zakonodajalec Unije ubral povsem drugo metodo ureditve kot v Direktivi 2000/36/ES, ker je v prilogi k tej uredbi izrecno navedel imena posameznih vrst proizvodov, ki se uporabijo za trženje v posameznih državah. Krajský soud (okrajno sodišče) je navedlo točko 36 te sodbe, ki se je nanašala na izvedbeni Sklep Komisije 2010/791 o določitvi seznama proizvodov iz drugega pododstavka točke III(1) Priloge XII k Uredbi Sveta (ES) št. 1234/2007⁶. Ta sklep Komisije vsebuje tudi seznam proizvodov, tako da so hkrati navedena različna nacionalna imena za različne mlečne proizvode. V zvezi s tem seznamom je Sodišče Evropske unije v tej točki sodbe navedlo, da zajema proizvode, za katere

so države članice ugotovile, da na njihovih ozemljih ustrezajo merilom iz Uredbe 1308/2013, in da je poimenovanje zadevnih proizvodov navedeno v skladu z njihovo tradicionalno uporabo v različnih jezikih Unije. S tem je Sodišče Evropske unije potrdilo le, da je dopustno, da se v različnih jezikih uporabljajo različna tradicionalna imena mlečnih proizvodov, ki eden drugemu nujno ne ustrezajo⁷.

- 14 Navedena sodba Sodišča Evropske unije kaže, da če se jezikovne posebnosti in različna lokalna poimenovanja, ki so tradicionalna v dani državi članici, upoštevajo pri uporabi harmoniziranih imen v nacionalnih jezikih, to ne bo izhajalo zgolj iz ene specifične jezikovne različice določbe, temveč iz večjezične preglednice ali seznama, ki bo vsebovan v vsaki jezikovni različici določbe. Če bi francoski proizvajalec v Združeno kraljestvo želel izvoziti proizvod, za katerega francoska različica preglednice uporablja pojem „crème de riz“, tega ne bi mogel zgolj prevesti v angleščino kot „rice cream“ ali „rice spray cream“, ker angleški del preglednice zavezujočih poimenovanj ne vsebuje takega imena.
- 15 Zato tožeča stranka ni bila dolžna ugotoviti, katero ime uporablja češka različica direktive in mu prilagoditi imen sestavin za dajanje proizvoda na trg v Češki republiki. Zadoščalo je, da pojem prevede v češčino. Pojem, ki ga je uporabila, in sicer „čokoládový prášek“ (čokoladni prah), dobesedno ustreza nemškimi in poljskim izrazom, ki so uporabljani v direktivi, in ne more biti nerazumljiv, večpomenski ali celo zavajajoč za češkega potrošnika (glej pogoje za navedbo nezavajajočih informacij, ki jih zahteva člen 7(1) in (2) Uredbe 1169/2011). Drugačen pristop bi pomenil čisti formalizem, ki nikakor ne služi varstvu potrošnikov, spodkopava raven harmonizacij, ki je bila dosežena pri imenih izdelkov iz čokolade na notranjem trgu Unije; ogroža dobro delovanje notranjega trga na področju izdelkov iz čokolade (glej člen 1(1) Uredbe 1169/2011) in bi bil v nasprotju z večkrat navedenim načelom enake veljavnosti jezikovnih različic pravnih določb Unije.
- 16 Zato gre za primer *acte éclairé*, ki ne zahteva, da se Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje.

Pravno mnenje Krajský soud v Brně (okrajno sodišče v Brnu)

- 17 Najprej, ustaljena sodna praksa Sodišča Evropske unije, ki se nanaša na rešitev odstopanj med jezikovnimi različicami določb prava Unije, se za to zadevo ne uporablja. Med jezikovnimi različicami Direktive 2000/36/ES namreč ni nobenega odstopanja⁸, te različice pa imajo funkcijo seznama obveznih imen živil v upoštevem uradnem jeziku. Sodišče na to dejstvo sklepa i) iz primerjave različnih jezikovnih različic Direktive 2000/36/ES; ii) iz pravila iz člena 3(1) Direktive 2000/36/ES, v skladu s katerim so imena živil, navedena v Prilogi I, obvezna; in iii) iz zahteve po informiranju o sestavinah v jeziku, ki ga potrošniki držav članic, v katerih se živilo trži, zlahka razumejo (glej na primer člen 15(1) Uredbe 1169/2011).

- 18 Primerjava jezikovnih različic pokaže, da so v tej prilogi navedena imena, ki so tipična za trg dane države članice, in jih pogosto ni mogoče verodostojno prevesti (na primer angleški pojem „family milk chocolate“ ali končnica „vermicelli“, ki se uporablja v veliko različnih jezikovnih različicah). V zvezi z „čokolády v prášku“ (čokolada v prahu) je to očitno zlasti v primeru nizozemskega pojma „gesuikerde cacao“, ki bi, če bi bil preveden, z vidika potrošnikov iz drugih držav članic najverjetneje ustrezal proizvodu, opredeljenem v točki 2(d), del A, Priloge I. Za primerjavo jezikovnih različic je bistveno dejstvo, da različne jezikovne različice zajemajo različno število enakovrednih imen za proizvod, naveden v točki 2(c), del A, Priloge I. V nekaterih jezikovnih različicah je uporabljeno samo eno ime, v nekaterih dve, v nizozemski različici pa so uporabljena kar tri imena. Očitno je, da tu ne gre za prevode – variante v danem jeziku, ampak neodvisen seznam obveznih imen v vsakem uradnem jeziku, torej predpisanih imen za proizvode, ki so namenjeni potrošnikom te konkretne države članice, v kateri se ta uradni jezik uporablja.
- 19 Opredelitev obveznih imen za živila na splošno (kot tudi konkretno v členu 3(1) Direktive 2000/36/ES) temelji na dveh pravilih. Prvi je obveznost uporabe predpisanega imena le za živila, ki ustrezajo opredelitvi v zadevni pravni določbi. Drugo pravilo pa je obveznost, da se za živila, ki ustrezajo opredelitvi, predpisani v pravni določbi, samo in izključno uporablja ime s katerim je živilo v zadevni določbi opredeljeno. Temu drugemu pravilu pa Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) s svojim pravnim mnenjem dejansko nasprotuje, ker omogoča uporabo nedoločenega nabora potencialnih imen za opredeljeno živilo glede na to katero jezikovno različico in katero možnost prevoda proizvajalec izbere za označitev danega živila.
- 20 Nazadnje bi taka razlaga lahko privedla do absurdnih posledic, ker je v takem primeru zelo težko ugotoviti, katera so obvezna imena. Proizvajalci in prodajalci jih ne morejo uporabiti za drug proizvod, čeprav sploh niso dolžni vedeti, da so ta imena obvezna. Hkrati pa jih lahko, če to vedo, uporabijo kot imena za sestavljene sestavine brez navedbe njihovih sestavin. V takem primeru pa potrošniki morda ne vedo, da je sestavina sestavljena sestavina in katera specifična sestavina je, ker njene opredelitve ne bodo našli nikjer, razen če po postopno strožjem ali ohlapnejšem prevodu v posamezne uradne jezike Evropske unije ugotovijo jezikovno različico Direktive 2000/36/ES, ki opredeljuje živilo v danem jeziku. To velja tudi za pojem „čokoládový prášek“ (čokoladni prah), katerega opredelitve v češki različici direktive ni.
- 21 Tudi če bi proizvajalec lahko uporabil prevode le iz tistih jezikov, ki imajo določeno zvezo z živilom (na primer da so bili proizvedeni v državi članici in prevod uporabljene sestavljene sestavine ustreza jezikovni različici te države), bi bilo to pravilo v nasprotju z zahtevo, da se potrošniku zagotovi jasna informacija o sestavi proizvoda. To bi od potrošnika zahtevalo, da najprej ugotovi kraj proizvodnje, se seznanijo z zadevno jezikovno različico Direktive 2000/36/ES in pridobi njen prevod (eventualno vse možne prevode). Ker so si vsi proizvodi, opredeljeni v točki 2, del A, Priloge I, zelo podobni (načeloma so proizvodi, ki

spadajo v eno kategorijo) ni samoumevno, da bo češki potrošnik, ki se je v ta namen seznanil z Direktivo 2000/36/ES, pojem „čokoládový prášek“ (čokoladni prah) povezal ravno s proizvodom, opredeljenim kot „čokoláda v prášku“ (čokolada v prahu) [(in ne na primer s „kakaový prášek“ (kakavni prah) ali „slazený kakaový prášek“ (sladkani kakavni prah)]. Izvesti bi moral nepreprosto in večfazno presojo, da bi prišel do rezultata, da gre verjetno za prevod pojma, opredeljenega v drugi različici kot je češka različica Direktive 2000/36/ES, ne da bi imel kakršno koli jamstvo, da dejansko gre za to. Poleg tega verjetno proizvajalcem in prodajalcem ne bi bilo jasno, katerih možnih imen se morajo izogibati pri označevanju živil, ki so druga kot tista, opredeljena v direktivi.

- 22 Dalje, uporaba drugih imen kot so obvezna izmena zavaja ne le dobro obveščene potrošnika temveč tudi potrošnika, ki nima namena, da bi se iz katerega koli razloga podrobneje seznanil z zakonodajo Unije. Tudi tisti, ki niso seznanjeni z opredelitvijo iz Direktive 2000/36/ES lahko vsaj domnevajo, da za navedbo sestavin sestavljene sestavine specifičnega proizvoda obstaja določen pravni razlog in lahko mislijo, da je razlog obstoj pravne opredelitve zadevne sestavljene sestavine [kot je določeno v točki 2(a), del E, Priloge VII k Uredbi 1169/2011]. Če pa sestavljena sestavina ni opredeljena [kot to velja za primer pojma „čokoládový prášek“ (čokoladni prah)], je možno, da njena sestava ne ustreza zahtevam iz točke 2(c), dela A, priloge I k Direktivi 2000/36/ES. V tem primeru lahko potrošnik, prepričan da uživa živilo s predpisano vsebino (torej v skladu z določenimi merili), uživa čisto drugi živilo (za katerega ni meril v zakonodaji). Vztrajanje na spoštovanju obveznih imen je vsekakor lahko formalizem, vendar ta formalizem nikakor ni cilj samemu sebi.
- 23 Olajšanja prostega pretoka izdelkov iz kakava in čokolade ni mogoče obravnavati le iz stališča proizvajalca ali prodajalca in tako varstva potrošnikov omejiti le na ad hoc presojo, ali je mogoče ime proizvoda zamenjati z drugim. Če bi bilo to dovolj, bi bilo pravilo iz člena 3(1) Direktive 2000/36/ES povsem nepotrebno.
- 24 Krajský soud (okrajno sodišče) vztraja pri tem, da je treba pri označevanju živila (ali njegove sestavine), ki je namenjeno za potrošnike v specifični državi članici, upoštevati obvezna imela izdelkov iz kakava in čokolade, določena v jezikovni različici Priloge I k Direktivi 2000/36/ES, ki ustreza jeziku, ki ga potrošniki države članice zlahka razumejo. Zato je treba v primeru živil, namenjenih potrošnikom na ozemlju Češke republike uporabiti obvezno ime, določeno v češki jezikovni različici Priloge I k Direktivi 2000/36/ES. Le kadar se za sestavljeno sestavino uporabi tako ime, je mogoče uporabiti tudi pravilo iz točke 2(a), del E, Priloge VII k Uredbi 1169/2011 (torej opustiti opis sestave sestavljene sestavine).
- 25 Po mnenju predložitvenega sodišča se pravila, določena v členu 17(2) in (3) Uredbe 1169/2011, uporabljajo le za položaje, v katerih sestava živil ni v celoti harmonizirana in na ravni Unije glede takih živil niso bila sprejeta obvezna imena. To pa ne velja za proizvode, opredeljene v Direktivi 2000/36/ES, kar izhaja iz člena 3(1) te direktive. Zato izjema, določena v točki 4(d), del A, Priloge I k direktivi ni primer uporabe omenjenih določb Uredbe 1169/2011, temveč

neodvisna zakonodajna izjema za Združeno kraljestvo in Irsko od pravil, ki so določena v členu 3(1) direktive v zvezi s proizvodi, navedenimi v točki 4(d) in točki 5, del A, Priloge I.

- 26 To, da ne obstaja seznam vseh imen, ki bi bil enak v vseh jezikovnih različicah (pri čemer funkcijo seznama obveznih imen v različnih uradnih jezikih, ki se uporabljajo v posamezni državi članici, opravlja posamezna jezikovna različica direktive) dejansko ni najbolj primerna zakonodajna rešitev, vendar pa to ne more biti razlog za razrahljanje pravila iz člena 3(1) Direktive 2000/36/ES in za zmanjšanje standarda varstva potrošnikov. V zvezi s tem drži, da se zadevna ureditev razlikuje od metode ureditve, vsebovane v prej navedenem sklepu Komisije 2010/791/ES. Ta sklep pa vendar potrjuje, da v živilskem pravu Unije določitev ločenega obveznega imena proizvoda za vsako državo članico ni nikakršna izjema. Enaka zakonodajna tehnika predpisovanja obveznih imen za živila kot je v Direktivi 2000/36/ES je bila na primer uporabljena tudi v Direktivi 2001/113⁹, katere jezikovne različice predpisujejo obvezna imena opredeljenih proizvodov za posamezne uradne jezike.
- 27 Iz enakega razloga se sodba Sodišča Evropske unije z dne 14. junija 2017 v zadevi C-422/16 ne uporablja za ureditev, ki jo vsebuje Direktiva 2000/36/ES; vendar pa je iz nje mogoče razbrati kakšne so posledice sprejetja seznama obveznih imen proizvodov za posamezne države članice, to je, da uporaba sinonimov ali prevodov obveznih imen ni dopustna.

¹ Direktiva 2000/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. junija 2000 o izdelkih iz kakava in čokolade, namenjenih za prehrano ljudi (v nadaljevanju: Direktiva 2000/36/ES)

² Uredba (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (v nadaljevanju: Uredba 1169/2011).

³ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon št 110/1997 o živilih in tobačnih izdelkih in o spremembi in dopolnitvi nekaterih povezanih zakonov) v različici, ki se uporablja do 6. septembra 2016).

⁴ Monte, mléčný dezert čokoládový s lískovými oříšky 220 g (Monte, mlečni čokoladni desert z lešniki 220 g), Monte mléčný dezert čokoládový 100 g (Monte mlečni čokoladni desert 100g) in Monte drink mléčný nápoj čokoládový s lískovými oříšky 200 ml (Monte drink čokoladno mleko z lešniki 200 ml).

⁵ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (v nadaljevanju: Uredba 1308/2013).

⁶ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (v nadaljevanju: Uredba 1234/2007).

- ⁷ V tem primeru francoskemu imenu „*crème de riz*“ ne ustreza nobeno ime v angleškem jeziku, ker ni bil noben izraz kot je „*rice cream*“ ali „*rice spray cream*“ naveden v angleški jezikovni različici seznama.
- ⁸ Poleg tega Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) ni podalo metod razlage, s katero bi bilo mogoče odstraniti to odstopanje v okviru dosledne razlage.
- ⁹ Direktiva Sveta 2001/113/ES z dne 20. decembra 2001 o sadnih džemih, želejih, marmeladah in sladkani kostanjevi kaši, namenjeni za prehrano ljudi (v nadaljevanju: Direktiva 2001/113/ES).

DELOVNI DOKUMENT